

Vilniaus Universitetas
Istorijos fakultetas
Archeologijos katedra
Doc. Dr. Gintautas Vélius

Atmainų, Darsūniškio pilkapyno (A305P) (Kaišiadorių r.) archeologinių tyrinėjimų 2006 m.

ATASKAITA

**Vilnius
2007 05 29**

TURINYS

Įvadas.....	3
Pilkapio Nr. 10 tyrinėjimai.....	4
Pilkapio Nr. 11 tyrinėjimai.....	4
Išvados.....	6
Radinių sąrašas.....	7
Fotonuotraukų sąrašas.....	8
Fotonuotraukos.....	9
Pilkapių situacijos planas.....	15
Pilkapio Nr. 10 perkaso brėžinys.....	16
Pilkapio Nr. 11 perkaso brėžinys.....	17
Priedai.....	18

IVADAS

Atmainų, Darsūniškio pilkapynas (A 305P) yra 1,45 km į ŠR nuo Liutikos dešinio kranto, 0,85 km į PV nuo Darsūniškio – Kruonio kelio tilto per Lapainią ir 0,55 km ta pačia kryptimi nuo Lapainios kairiojo kranto, 0,75 km į PR nuo Palapainio dešinio kranto, Kaišiadorių miškų urėdijos Kruonio g-jos Naginukų miške, abipus kvartalinės proskynos, skiriančios 1 ir 2 kvartalus.

Pilkapyne yra apie 200 pilkapių. Pilkapių sampilai nuo 5 iki 13 m skersmens, iki 1,6 m aukščio. Didžiąją dalį pilkapių sampilų pagrindų juosia grioviai. 1957 m. Lietuvos istorijos institutas (vad. O. Kuncienė) ištyrė tris pilkapius, iš kurių viename rastas sudeginto žmogaus kapas, kitame – žirgo griaudžiai su geležiniais žąslais, o trečiame – kapo nebuvo. Savo forma ir laidosena pilkapių būdingi IX-XII a.

2002-2005 metais šiame pilkapyne, pagal Kultūros paveldo departamento patvirtintas programas, buvo ištirti (vad. R. Kraujalis) devyni pilkapių, stipriai apardytini kvartalinės linijos (žr. *ATL 2002 metais*, V., 2005, p. 68-69; *ATL 2003 metais*, V., 2005, p. 89-90; *ATL 2004 metais*, V., 2006, p. 78-79; *ATL 2005 metais*, V., 2006, p. 91-92).

Leidimas vykdyti archeologinius tyrimus Nr. 252 išduotas ataskaitos autorui ir tyrimų vadovui G. Veliui. Visi kasimo darbai atlikti rankiniu būdu, tyrimuose talkino Vilniaus Universiteto doktorantai Rokas Vengalis bei Laurynas Kurila, taip pat Istorijos Instituto doktorantas Gytis Piličiauskas. Perkasų brėžinius braižė bei fotofiksaciją atliko G. Velius.

Tyrimų metu naudotas elektroninis tacheometras Sokkia 600, bei metalų detektorius C.SCOPE R1. Perkasose, fiksuojant aptiktus objektus, taikyta sąlyginė koordinacių sistema, kur vakarinė bei pietinė sienelės atitiko Y ir X ašis. Aukščiai taip pat matuoti sąlyginiai, nuliniai tašku pasirenkant aukščiausią sampilo vietą.

Atmainų, Darsūniškio pilkapyno teritoriją kerta kvartalinė linija, kuri šiuo metu naudojama ir kaip miško keliukas. Minėta linija žalojo 2006 m lapkričio mėn. ištirtą pilkapį Nr. 11. Taip pat ištirtas miško keliukų ardomas pilkapis Nr. 10 (žr. pilkapių situacijos planas).

PILKADIO NR. 10 TYRINĖJIMAI

Pilkapis Nr. 10 tyrinėtas pietiniame pilkapyno pakraštyje. Pilkapis buvo greta miško keliukų sankirtos, todėl buvo dalinai apardytas. Atmatuota 8×8 m (64 m^2) dydžio perkasa orientuota šiaurės – pietų kryptimi. Ties kvadratais 3,5 – 4 palikta pusės metro skersmens kontrolinė juosta, kertanti pylimą šiaurės – pietų kryptimi.

Pilkapio sampilo būta nuplokštėjusio, iki 0,4 m aukščio nuo jų supančio griovio dugno. Sampilas iki 6 m skersmens, juosiamas iki 1 m pločio griovio. Griovys negilus, iki 0,2 m gylio. Sampilas buvo pasidengęs miško velėna, nuo jo teko pašalinti apie 0,2 m storio eglę. Pietinis pilkapio trečdalnis jau buvo nuardytas jų kertančio miško keliuko.

Pilkapio sampilas buvo kasamas horizontaliais poros cm storio sluoksniais. Vakarinėje sampilo dalyje, apie 1 m iš šiaurės

vakarus nuo pilkapio centro (Kv. 5-3), aptiktas degintinis žirgo **kapas** – nedidelė 10 cm skersmens bei 10 cm storio apskrita degintinių kaulų krūvelė ir trinariai žąslai (Nr. 7*) tordiruotais skirtikliais (31 pav.). Kapas buvo įkastas į pilkapio sampilą, aptiktas negiliai, maždaug 10 cm nuo dabartinio žemės paviršiaus. Žąslai aptiki padėti ant degintinių kaulų. Kapo duobės kontūrai neišryškėjo, nesimatė jų ir pjūvyje. Panašu, kad degintiniai kaulukai bei žąslai buvo užkasti supylinėjant pilkapio sampilą.

Nukasus kontrolinę juostą, praktiskai pilkapio centre (Kv. 4-4), ant tuometinio žemės paviršiaus, išsiskyrusio pilkesne spalva, aptiktas geležinis pjautuvas (Nr. 8) smaigaliu iš šiaurė (32 pav.). Minėtieji žąslai išlikę gerai, apdegę. Tuo tarpu pjautuvas stipriai korodavęs, matyt, deginant žirgą lauže nebuves.

Sampilo smėlyje, iš kart po velėna (Kv. 4-3), už 0,4 m iš pietvakarių nuo kapo, aptiktas lipdytinės keramikos fragmentas – beveik tiesus puodo pakraštėlis, nežymiai brūkšniuotu paviršumi. Matyt, tai yra atsitiktinis radinys, su kapo kompleksu nesietinas.

Nukasus pilkapio sampilą, 0,6-0,7 m gylyje nuo aukščiausios jo dalies, atsidengė pilkapio supylimo laikų žemės paviršius – kiek pilkesnės spalvos iki 0,2 m storio smėlio tarpsluoksnis. Jų nukasus bei nuvalius miškožemį pilkapio aplinkoje, išryškėjo pilkapų supusio griovio kontūrai. Griovys 0,7-1 m pločio, vidinis skersmuo ~ 6, išorinis ~ 7,5 m., užpildas – pilkos spalvos smėlis. Griovys negilus, iki 0,4 m gylio, nuožulniomis sienelėmis. Vakarinėje pilkapio sampilo pusėje griovyje aptiktas 1 m pločio „praejimas“. Nuėmus kontrolinę juostą bei iškasus griovio turinį, daugiau nieko nerasta.

Baigus tyrimus perkasa užpilta rankiniu būdu.

PILKADIO NR. 11 TYRINĖJIMAI

Pilkapis Nr. 11 tyrinėtas pietrytinėje pilkapyno dalyje. Pilkapio sampilas buvo praktiskai visiškai nuardytas kvartalinės linijos, kuri šiuo metu naudojama ir kaip miško keliukas. Kad čia būta pilkapio galima buvo spresti tik iš 0,3 m aukščio išlikusio sampilo fragmento, bei gana ryškios pusmetrio gylio duobės pietvakarinėje sampilo pusėje. Be to, šioje pilkapyno dalyje pilkapių išsidėstę tankiai, vienas prie kito, kas leido spėti čia jų taip pat buvus. Sampilas buvo pasidengęs miško velėna, nuo jo teko pašalinti krūmokšnius, bemaž 0,5 m storio pušis šiaurės vakarinėje sampilo pusėje palikta augti. Rytinė pilkapio pusė jau buvo nuardyta jų kertančios miško kvartalinės linijos.

* Radinių registracijos numeriai pradedami Nr. 7, kadangi ankstesniais tyrimų metais (vad. R. Kraujalis) buvo aptiki 6 individualūs radiniai.

Atmatuota 7x7 m (49 m^2) dydžio perkasa orientuota šiaurės – pietų kryptimi. Ties kvadratais 3 – 3,5 palikta pusės metro skersmens kontrolinė juosta kertanti pilkapių rytų – vakarų kryptimi.

Pilkapio sampilas, tiksliau išlikęs jo fragmentas buvo kasamas horizontaliai poros cm storio sluoksniais. Nukasus iki 5 m pločio pilkazio sampilą, 0,4 m gylyje nuo aukščiausios jo dalies, atsidengė pilkazio supylimo laikų žemės paviršius – kiek pilkesnės spalvos iki 0,2 m storio smėlio tarpsluoksnis. Jį nukasus bei nuvalius miškožemį pilkazio aplinkoje, išryškėjo pilkapių supusių trijų griovių bei vienos duobės kontūrai. Vakarinėje pusėje pylimą supo du beveik susiliečiantys grioviai. Pietryčiuose bei šiaurėje aptikti du „praejimai“, atitinkamai 2 ir 1,7 m pločio. Tarp jų, sampilo šiaurės rytinėje pusėje aptiktas trečias griovys. Už 0,5 m į pietvakarių nuo pietvakarinio griovio aptikta minėta duobė.

Pietvakarinis griovys iki 5 m ilgio, nuo 0,4 iki 1,2 m pločio, platėjantis vakarų kryptimi. Gylis nuo 0,3 m rytiniame gale, iki 1 m vakaruose, sienelės nuožulnios. Užpildas – tamsiai pilkas smėlis. Vakariniai griovio gale, užpildo paviršiuje aptikta 0,7 m skersmens, ~ 10 cm storio, apskrita degėsinga dėmė.

Šiaurės vakarinis griovys iki 3,5 m ilgio, nuo 1 iki 1,2 m pločio, platėjantis šiaurės kryptimi. Gylis nuo 0,2 m pietiniame gale, iki 0,7 m šiaurėje, sienelės nuožulnios. Užpildas – tamsiai pilkas smėlis. Šiauriniame griovio gale, užpildo paviršiuje aptikta 0,7 m skersmens, , ~ 10 cm storio, apskrita degėsinga dėmė.

Šiaurės rytinis griovys iki 5 m ilgio, nuo 0,7 iki 1,25 m pločio, platėjantis šiaurės vakarų kryptimi. Griovys negilus, iki 0,2 m gylio, sienelės nuožulnios. Užpildas – tamsiai pilkas smėlis.

Už 0,5 m į pietvakarių nuo pietvakarinio griovio (Kv. 1-1; 2) aptikta netaisyklingos formos, ovali, $1,15 \times 0,8$ dydžio duobė. Duobė iki 0,5 m gylio, apvalainu dugnu, nuožulniomis sienelėmis. Užpildas – tamsiai pilkas smėlis.

Šiaurės rytiniame perkaso kampe atsidengė greta esančio pilkazio griovio kontūras, tačiau jis paliktas nekastas.

Jokių archeologinių radinių nei grioviuose nei minėtoje duobėje nerasta. Lieka neaišku, kaip susidarė minėtos degėsių koncentracijos, kadangi jos aptiktos griovių užpildų viršuje, o ne dugne. Tiek priešingu atveju jas galėtume sieti su pilkazio naudojimo metu atlikinėtomis ugnies apeigomis.

Nukasus kontrolinę juostą, už 1m į pietryčius nuo menamo pilkazio centro (Kv. 4-5), ant tuometinio žemės paviršiaus, išsiskyrusio pilkesne spalva, aptiktas geležinis stipriai korodavęs pjautuvas (Nr. 10). Pjautuvas sulaužytas į tris fragmentus (Pav. 34), matyt eksplotuojant kvartalinę juostą kaip miško keliuką. Kapų pilkapyje nerasta, taigi minėtajį pjautuvą galima traktuoti kaip simbolinį žirgo kapą.

Baigus tyrimus perkasa užpilta rankiniu būdu.

Tiek pilkapių konstrukcija – nerasta akmenų vainikų, o tik sampilos supantys grioviai, tiek aptikti radiniai tyrinėtus laidojimo paminklus leidžia datuoti IX-XII a.

Taip pat išžvalgyta likusi kvartalinės miško linijos atkarpa, $3 \times 35 \text{ m}$ (105 m^2), į pietus nuo tyrinėto pilkazio Nr. 11. Žvalgant naudotas metalų detektorius, žvalgytoje teritorijoje archeologinių radinių nerasta. Taigi, viso 2006 m. ištirta bei išžvalgyta 218 m^2 pilkapyno teritorijos.

Tyrinėtame pilkapyne, dalis pilkapių dar yra ardomi eksplotuojamų miško keliukų bei kvartalinių linijų, ateityje juos būtų tikslinga ištirti, arba imtis kitų priemonių apsaugojančių nuo tolimesnių žalojimų.

IŠVADOS

2006 m. rugsėjo mén. Atmainų, Darsūniškio pilkapyne buvo ištirti dar du pilkapiai nr. 10 ir Nr. 11. Pilkapiai buvo ardomi miško keliuko bei kvartalinės linijos. Viso ištirtas atitinkamai 64 ir 49 m^2 plotas.

Pilkapio nr. 10 sampilas buvo iki 6 m skersmens, juosiamas apie 1 m pločio griovio. Griovys negilus, iki 0,4 m gylio, vakarinėje sampilo pusėje turėjo apie 1 m pločio tarpą – praėjimą. Apie 1 m į šiauręs vakarus nuo pilkapiro centro aptiktas degintinis žirgo kapas – nedidelė 10 cm skersmens degintinių kaulų krūvelė bei trinariai žąslai tordiruotais skirstikliais. Praktiškai pilkapiro centre, ant tuometinio žemės paviršiaus, aptiktas geležinis pjautuvas. Be to, pilkapiro sample aptiktas lipdytinės keramikos fragmentas.

Pilkapio nr. 11 sampilo būta nuplokštėjusio, iki 30 cm aukščio nuo dabartinio žemės paviršiaus. Sampilas iki 5 m skersmens, juosiamas trijų iki 5 m ilgio, 1,2 m pločio bei 1 m gylio griovių. Pilkapiro centre, ant tuometinio žemės paviršiaus, aptiktas geležinis stipriai korodavęs pjautuvas. Kapų pilkapyje nerasta, taigi minėtajį pjautuvą galima traktuoti kaip simbolinį žirgo kapą.

Taip pat išžvalgyta likusi kvartalinės miško linijos atkarpa, $3 \times 35 \text{ m}$ (105 m^2), į pietus nuo tyrinėto pilkapiro Nr. 11. Žvalgant naudotas metalų detektorius, žvalgytoje teritorijoje archeologinių radinių nerasta. Taigi, viso 2006 m. ištirta bei išžvalgyta 218 m^2 pilkapyno teritorijos.

Tyrinėtame pilkapyne, dalis pilkapių dar yra ardomi eksplotuojamų miško keliukų bei kvartalinių linijų, ateityje juos būtų tikslinga ištirti, arba imtis kitų priemonių apsaugojančių nuo tolimesnių žalojimų.

Tiek pilkapių konstrukcija, tiek aptiki radiniai tyrinėtus laidojimo paminklus leidžia datuoti IX-XIIa.

Aptiki radiniai atiduoti saugoti į Lietuvos nacionalinį muziejų, Archeologijos skyrių.

Doc. Dr. Gintautas Vėlius

RADINIŲ SARAŠAS

7*. Žąslai trinariai geležiniai (pav. 31). Grandys apskritos, viena 65, kita 70 mm skersmens. Mažesniosios grandies žiedas stačiakampio 6x6 mm skersinio pjūvio, didesniosios - apskrito 6-7 mm skerspjūvio. Du šoniniai nareliai po 80 mm ilgio, tordiruoti, 9 mm skersmens. Vieni narelių galai išploti ir užriesti ant grandžių, kiti suploninti ir sujungti su centriniu nareliu. Centrinis narelis stačiakampio skersinio pjūvio, siaurejančio link galų. Žąslai gerai išsilaikę, matyt apdegę deginant žirgą, kiek stipriau korodavusi mažesnioji grandis.

8. Pjautuvas geležinis (pav. 32). Bendras ilgis nuo smaigilio iki įtvaros galo 260 mm. Įtvara 80 mm ilgio, stačiakampio 5,5x20 mm skersinio pjūvio, siaurėjanti link galo. Pjautuvo geležtė iki 30 mm pločio, stačiakampio skersinio pjūvio, nežymiai užriestu link įtvaros galu. Geležtė su įtvarą sudaro beveik statų kampą. Pjautuvas stipriai korodavęs. Prie pjautuvo aptikta prastai išlikusi 43 mm ilgio, stačiakampio 3x5 mm skersmens geležinė juostelė. Vienas juostelės galas nulūžęs, kitas užriestas į vidų. Prie pastarojo juostelės galo išliko 12 mm skersmens geležinės kniedės liekanos. Matyt, tai yra pjautuvo prikabinimo prie diržo likučiai.

9. Šukė - lipdytinio puodo kaklelio fragmentas (pav. 33). Šukė 38x48 mm dydžio, 13 mm storio, link kaklelio plonėjanti iki 8 mm. Kaklelis tiesus, išorinis paviršius nežymiai brūkšniotas. Šukė pilkos spalvos, molio masėje gausu grūsto granito priemaišų.

10. . Pjautuvas geležinis, keturi fragmentai (pav. 34). Bendras ilgis nuo smaigilio (dalies trūksta) iki įtvaros galo ~ 260 mm. Įtvara 90 mm ilgio (galo trūksta), stačiakampio 6x19 mm skersinio pjūvio, siaurėjanti link galo. Pjautuvo geležtė iki 31 mm pločio, trikampio skersinio pjūvio, nežymiai užriestu link įtvaros galu. Geležtė su įtvarą sudaro ~ 45° kampą. Pjautuvas labai stipriai korodavęs.

---

* Radinių registracijos numeriai pradedami Nr. 7, kadangi ankstesniais tyrimų metais (vad. R. Kraujalis) buvo aptikti 6 individualūs radiniai.

FOTONUOTRAUKŲ SARAŠAS

1. Pilkapis Nr. 10, fotografuota iš pietvakarių.
2. Pilkapis Nr. 10, fotografuota iš vakarų.
3. Pilkapis Nr. 10 nulupus velėna, fotografuota iš pietvakarių.
4. Pilkapis Nr. 10, nukasta vakarinė sampilo pusė, fotografuota iš pietvakarių.
5. Pilkapis Nr. 10, nukasta vakarinė sampilo pusė, matomas griovys bei praėjimas Jame, fotografuota iš šiaurės vakarų.
6. Pilkapis Nr. 10, nukasta rytinė sampilo pusė, matomas jį supantis griovys, fotografuota iš pietryčių.
7. Pilkapis Nr. 10, nukasta rytinė sampilo pusė, matomas jį supantis griovys, fotografuota iš šiaurės rytų.
8. Pilkapis Nr. 10, kontrolinė juosta, fotografuota iš rytų.
9. Pilkapis Nr. 10, griovio pjūvis šiaurės vakarų pusėje.
10. Pilkapis Nr. 10, griovio pjūvis pietinėje pusėje.
11. Pilkapis Nr. 10, griovio pjūvis rytinėje pusėje.
12. Pilkapis Nr. 10, kapas Nr. 1.
13. Pilkapis Nr. 10, kapo Nr. 1 pjūvis, fotografuota iš vakarų.
14. Pilkapio Nr. 10 centre aptiktas pjautuvas.
15. Pilkapio Nr. 10 centre aptiktas pjautuvas.
16. Pilkapis Nr. 10 užkasus perkasa, fotografuota iš pietryčių.
17. Pilkapis Nr. 11, fotografuota iš šiaurės rytų.
18. Pilkapis Nr. 11 nukasus sampilą, fotografuota iš pietryčių.
19. Pilkapio Nr. 11 pietinė pusė, fotografuota iš pietvakarių.
20. Pilkapio Nr. 11 pietinė pusė, fotografuota iš šiaurės vakarų.
21. Pilkapis Nr. 11, fotografuota iš šiaurės vakarų.
22. Pilkapis Nr. 11, fotografuota iš šiaurės rytų.
23. Pilkapis Nr. 11, po kontroline juosta aptiktas pjautuvas.
24. I pietvakarius nuo pilkapio Nr. 11 aptikta duobė.
25. I pietvakarius nuo pilkapio Nr. 11 aptiktos duobės pjūvis.
26. Pilkapis Nr. 11, griovio pjūvis šiaurės rytinėje dalyje.
27. Pilkapis Nr. 11, griovio pjūvis pietinėje pusėje.
28. Pilkapis Nr. 11, griovio pjūvis pietvakarinėje dalyje.
29. Pilkapis Nr. 11, griovio pjūvis šiaurės rytinėje dalyje.
30. Pilkapis Nr. 11 užkasus perkasa, fotografuota iš pietryčių.
31. Žąslai (Nr. 7) iš pilkapio Nr. 10, kapo Nr. 1.
32. Pjautuvas (Nr. 8) iš pilkapio Nr. 10.
33. Keramikos fragmentas (Nr. 9) iš pilkapio Nr. 10.
34. Pjautuvas (Nr. 10) iš pilkapio Nr. 11.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

10

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

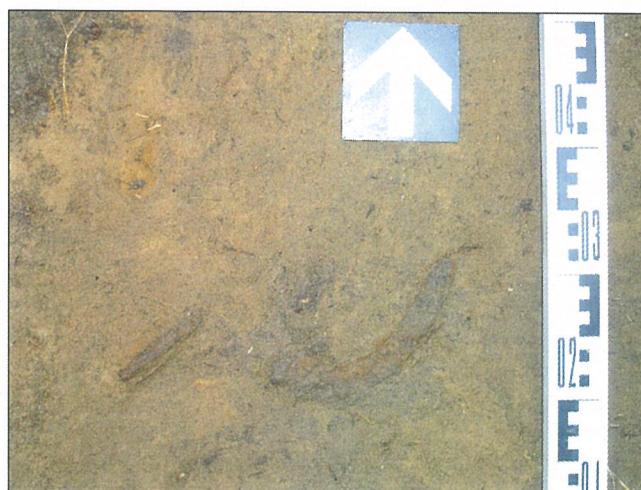
20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

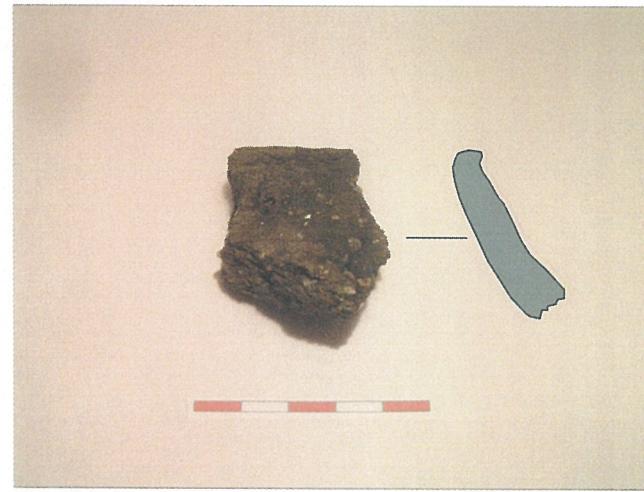
30.

31. Žąslai (Nr. 7) iš pilkapio Nr. 10, kapo Nr. 1.

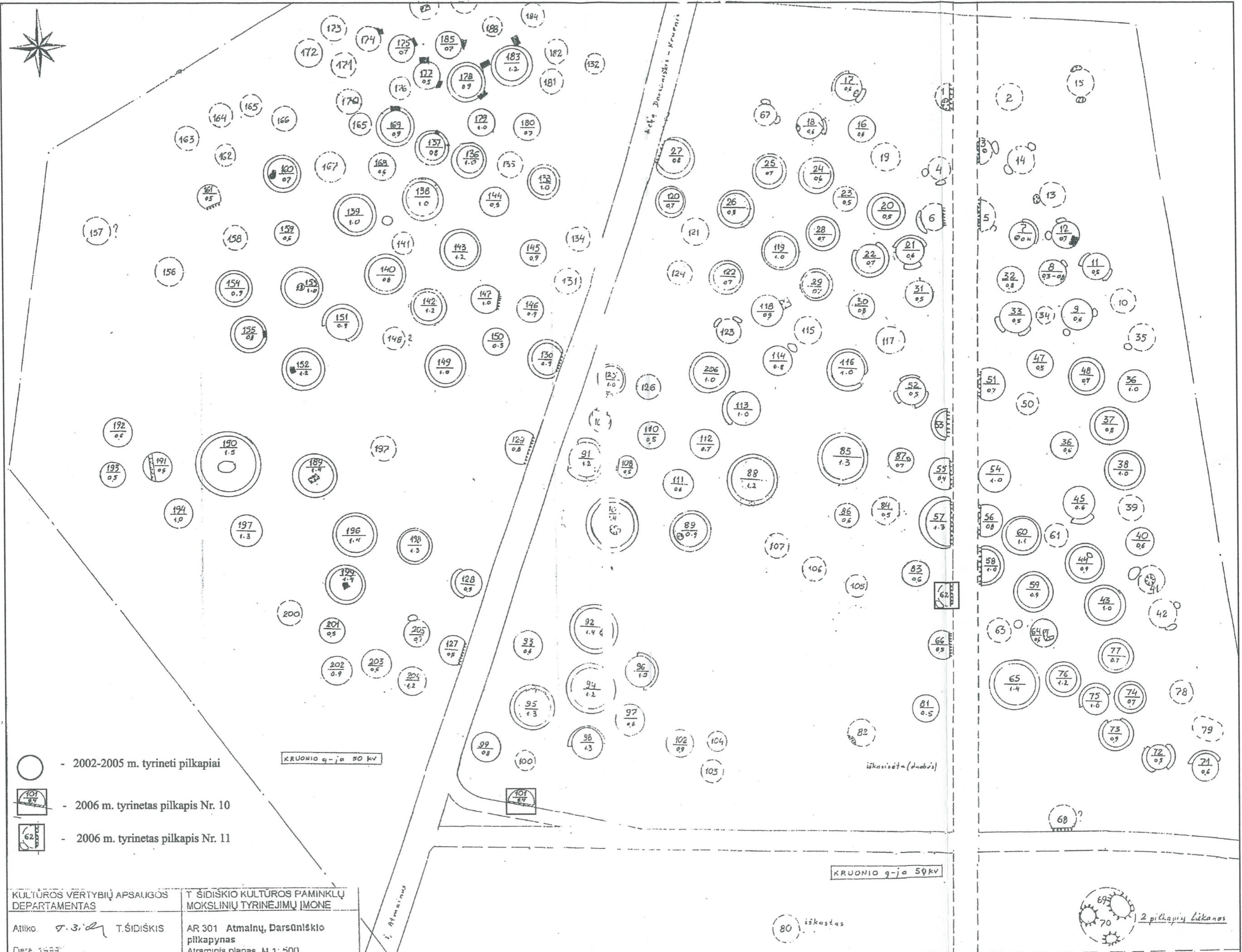
32. Pjautuvė (Nr. 8) iš pilkapio Nr. 10.

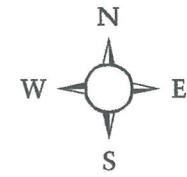
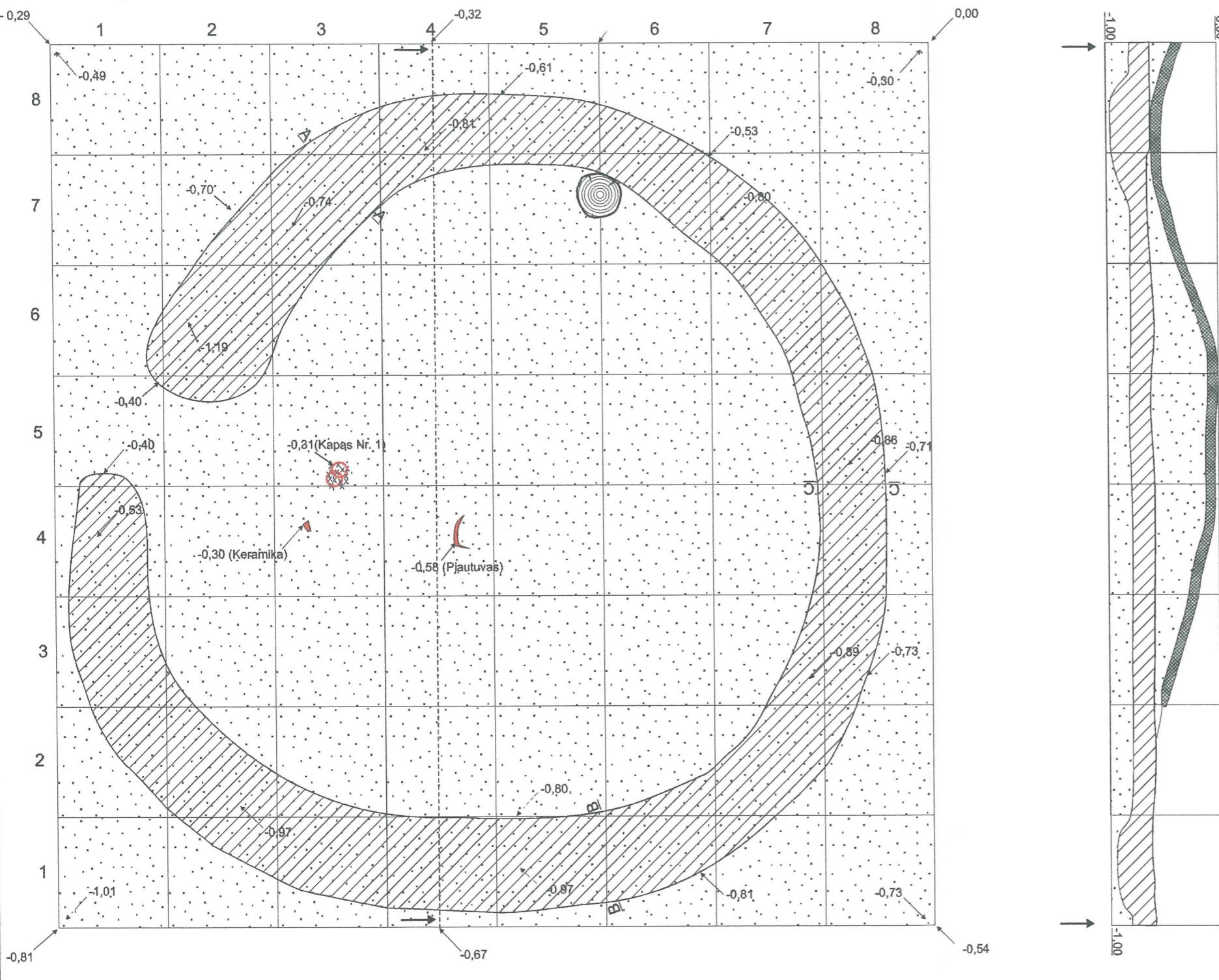
33. Keramikos fragmentas (Nr. 9) iš pilkapio Nr. 10.

34. Pjautuvė (Nr. 10) iš pilkapio Nr. 11.

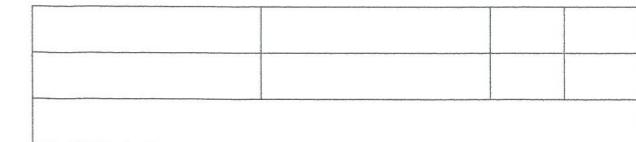

ATMAINŲ, DARSŪNIŠKIO PILKAPYNAS, PILKAPIS NR. 10, 2006 M.

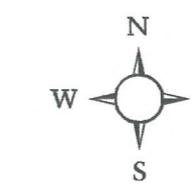
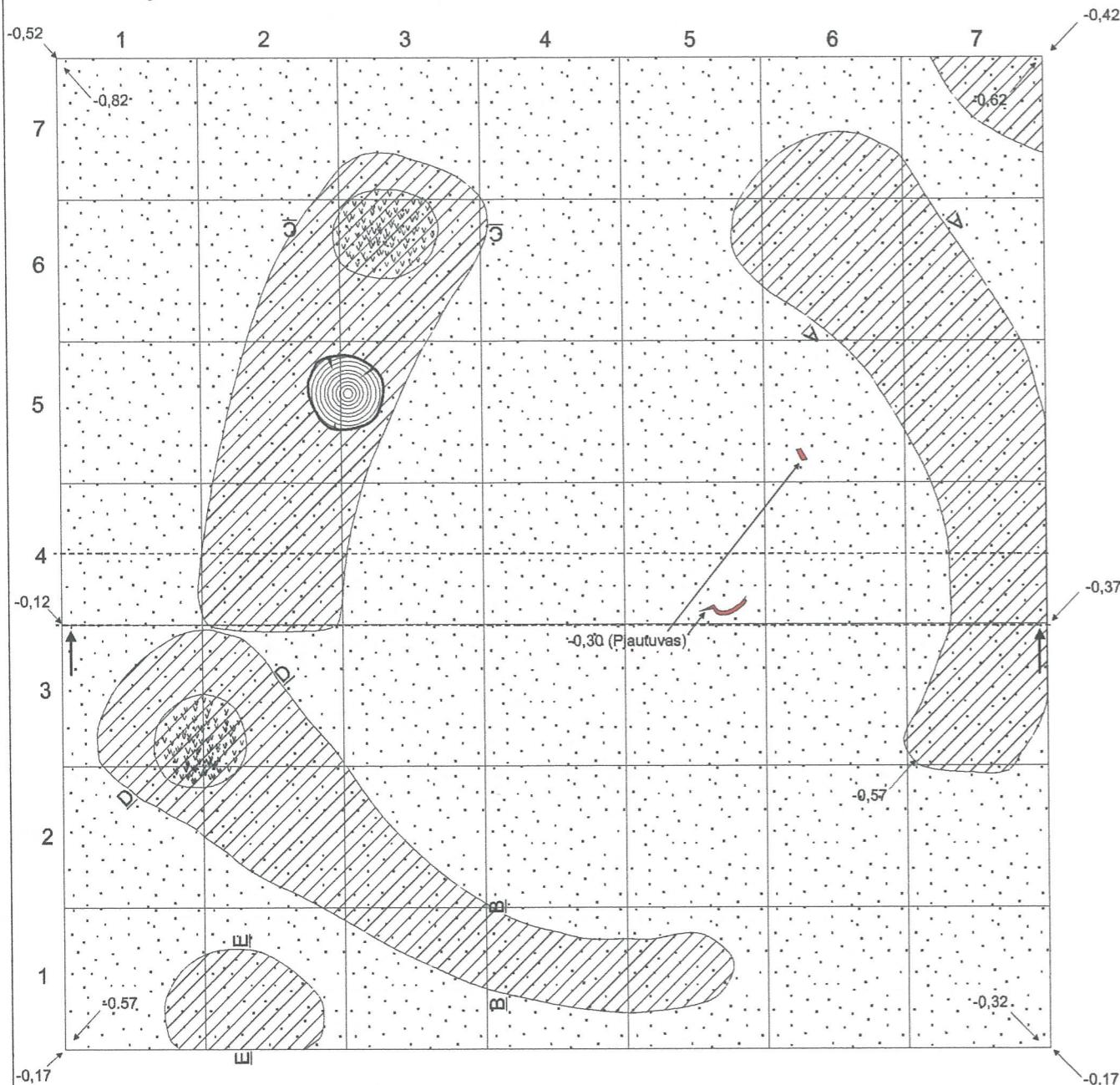

SUTARTINIAI ŽENKLAI

	Velėna
	Pilka žemė
	Tamsiai pilka žemė
	Smėlis
	Akmenys
	Degintiniai kaulai
	Keramika

ATMAINŲ, DARSŪNIŠKIO PILKAPYNAS, PILKAPIS NR. 11, 2006 M.

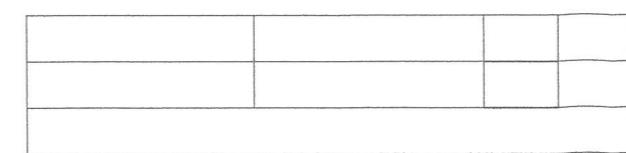
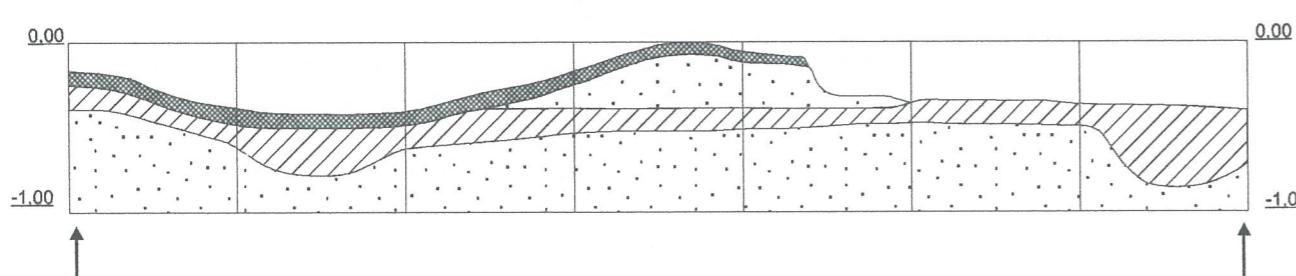
A -0.60 A

B -0.65 B

C -0.65 C

D -0.65 D

E -0.65 E

Mokslinei archeologijos komisijai

**Atmainų, Darsūniškio pilkapyno (A 305P), Kaišiadorių r.,
archeologinių tyrimėjimų projektas**

Atmainų, Darsūniškio pilkapynas (A 305P) yra 1,45 km į ŠR nuo Liutikos dešiniojo kranto, 0,85 km į PV nuo Darsūniškio - Kruonio kelio tilto per Lapainią ir 0,55 km ta pačia kryptimi nuo Lapainios kairiojo kranto, 0,75 km į PR. nuo Palapainio dešiniojo kranto, Kaišiadorių miškų urėdijos Kruonio g-jos Naginukų miške, abipus kvartalinės proskynos, skiriančios 1 ir 2 kvartalus.

Pilkapyne apie 200 pilkapių. Pilkapių sampilai nuo 5-6 iki 8-13 m skersmens, iki 1,6 m aukščio. Didžiąją dalį pilkapių sampilų pagrindu juosia grioviai. 1957 m. Lietuvos istorijos institutas (vad. O.Kuncienė) ištirė tris pilkapius, iš kurių viename rastas sudeginto žmogaus kapas, kitame – žirgo griaučiai su geležiniais žąslais, o trečiame – kapo nebuvo. Savo forma ir laidosena pilkapių būdingi IX-XII a.

Atmainų, Darsūniškio pilkapyno teritoriją kerta kvartalinė linija, kuri šiuo metu naudojama ir kaip miško keliukas. Pilkapyno teritoriją kertanti kvartalinė linija žaloja 11 pilkapių, kuriuos būtina ištirti. Dar 5 pilkapius ardo per jų pakraščius einantys miško keliukai.

2002-2005 metais šiame pilkapyne (pagal Kultūros paveldo departamento patvirtintas programas) buvo ištirti devyni pilkapiai, stipriai apardyti kvartalinės linijos.

2006 metais šiame pilkapyne bus ištirti du pilkapiai, vienas iš kurių stipriai apardytas kvartalinės linijos, o vienas apardytas keliuko.

Priedas: Atmainų, Darsūniškio pilkapyno (A 305P) situacijos planas.

2006-10-26

dr. Gintautas Vėlius

Leidimas galioja iki 2006-11-30

L E I D I M A S

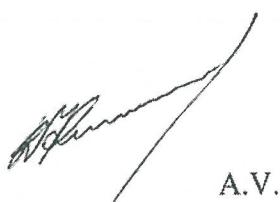
vykdyti archeologinius tyrimus

2006-11-08 Nr.252
Vilnius

Pagal Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 18 str.
šis leidimas išduotas **G.Veliui**
vykdyti Atmainų, Darsūniškio pilkapyno (A305P), Kaišiadorių raj.,
archeologinius tyrinėjimus,
taip pat naudoti elektronines priemones, sudarinėti planus, filmuoti, fotografuoti, piešti, rinkti
radinius ir mèginius tiriamame objekte.

Tyrimų projektas: Atmainų, Darsūniškio pilkapyno (A305P), Kaišiadorių r., archeologinių
tyrinėjimų projektas, 2006-10-26, Nr.252.

Kontrolės skyriaus vedėjas

A.V.

R.Kraujalis

Tvirtinu

Muziejaus direktorius _____

2005 m. _____ mėn. ____ d.

LIETUVOS NACIONALINIS MUZIEJUS
2001 Vilnius, Arsenalo 1, tel.: 2627774, 2121939, faks. (307-5) 2611023

PRIĖMIMO AKTAS Nr. _____

2007 m. Birželio mėn. 28 d. mes, muziejaus darbuotojas Archeologijos skyriaus archeologas

Gytis Grižas

ir Vilniaus universiteto archeologas dr. Gintautas Vėlius

sudarėme šio akto keturis egzempliorius apie tai, kad pirmas priima (nuolatinai, laikinai), o antrasis perduoda muziejui šiuos muziejines reikšmės daiktus:

Eilės Nr.	Daikto pavadinimas ir jo trumpas aprašymas	Daiktų sk.	Daikto būklė	Kaina	Suma	Pastabos
1	Žąslai trinariai, geležis	1	koruoduota	Iš ekspedicijos		
2	Pjautuvas, geležis	1	koruoduota			
3	Šukė, keramika	1	gera			
4	Pjautuvas, geležis	1	koruoduota			

Rasti Darsūniškis (Kaišiadorių r.)

(Vilniaus r.) pilkapynas. Radiniai priimti

pagal 2006 m. archeologinių tyrinėjimų

ataskaitos **ARA** radinių sąrašą.